

ЛІКУВАННЯ ПЕРЕЛОМІВ ПРОКСИМАЛЬНОГО ВІДДІЛУ СТЕГНОВОЇ КІСТКИ

Малик В.Д.

Полтавська обласна клінічна лікарня ім. М.В. Скліфосовського, м. Полтава

За даними літератури, вертлюгові переломи і переломи шийки стегна зустрічаються однаково часто, переважають жінки (76 % і вище), причому, в «жіночій» групі середній вік складає 70 - 74 роки, а в «чоловічої» відповідно 60 - 65 років. В нашій країні в переважній більшості випадків йдеться про жінок похилого та старечого віку, які отримали травму від падіння на ділянку великого вертлюга. Велике значення в механізмі такої травми відіграє і наявність остеопорузу.

Мета дослідження: Визначити показники інвалідності при остеопоротичних переломах проксимального відділу стегнової кістки у людей літнього та старечого віку.

Матеріали та методи: 118 хворих прооперованих в травматологічному відділенні за останні три роки (90-гама стержні, 20-ендопозування, 8-LCP пластинами).

Результати лікування: Наслідки остеопоротичних переломів проксимального відділу стегнової кістки зумовлюють значне збільшення показників інвалідності та летальності. Такі переломи виникають у людей літнього й старечого віку, що мають супутні хронічні соматичні захворювання. Переломи шийки стегнової кістки призводять до зниження середньої тривалості життя на 12 - 15%. Близько 50% пацієнтів з даними переломами не можуть пересуватись без сторонньої допомоги, а третина втрачає здатність до самообслуговування.

Висновки: Досить складною проблемою є лікування цих хворих. Потрібно враховувати не тільки загальний стан хворого, але й вік, характер перелому та структурно-функціональний стан кісткової тканини. Позитивні результати у хворих при консервативних методах лікування вертлюгових переломів складають лише 26,4 %. Більш проблематичними в плані лікування залишаються медіальні переломи шийки стегнової кістки. Третина хворих після остеосинтезу вимагає повторного оперативного втручання, так як зрощення перелому не спостерігається. Незадовільні результати складають від 18 % до 40 %.